

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.247/2007/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla az **pártfogó ügyvéd neve (pártfogó ügyvéd címe)** által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek - a jogtanácsos által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10.P.22.184/2005/35. sorszámú végzésével kijavított 10.P.22.184/2005/33. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 36. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 5 000 (Ötezer) forint perköltséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját 3 600 (Háromezer-hatszáz) forintban állapítja meg, melyet az állam visel.

Megkeresi az ítéltábla a Debreceni Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy **pártfogó ügyvéd neve, címe** pártfogó ügyvéd részére 3 600 (Háromezer-hatszáz) forint pártfogó ügyvédi díjat utaljon ki.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes 2004. június 18-tól 2005. szeptember 5-ig szabadságvesztés büntetését töltötte az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben.

Kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes fogvatartásának ideje alatt személyhez fűződő jogait megsértette, továbbá 1 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését kérte az alperesnek.

A személyhez fűződő jog megsértése körében arra hivatkozott, hogy 2005. augusztus 30-án súlyosan beteg hozzátartozója meglátogatása iránt kérelmet terjesztett elő, melyet ugyan 2005. szeptember 1. napján kísérettel, költségtérítéssel engedélyeztek, azonban 2005. szeptember 5. napján sor került a ... Büntetés-végrehajtási Intézetbe történő átszállításra, ekként az engedélyezés olyan időpontban történt, amely kizárta azt, hogy jogával élhessen.

Az alperes az elszállítását korábbi időpontban már elkezdte intézni, mint ahogy azt a tudomására hozta, így nem tudott részt venni a kerámiakészítő tanfolyamon, ezzel a civil életbe történő beilleszkedését nehezítették.

Az alperes megsértette az elítéltek birtokában tartható tárgyakkal kapcsolatos jogszabályi rendelkezést, amikor az orvosi engedély alapján a hozzátartozók részéről vitamintabletták beküldését nem engedélyezte.

A polgári pereiben meghatalmazottként eljáró hozzátartozói részére nem engedélyezte az alperes, hogy ellenőrzés nélkül tarthassanak kapcsolatot.

Nem engedélyezte az alperes többszöri kérésére azt, hogy a folyamatban lévő polgári ügy irataiba betekintsen.

Az alperes korlátozta a telefonhasználatot, a díjszabást vele nem ismertette, csak utólag értesült arról, hogy milyen összegű telefondíjat kell fizetnie.

A kért sebtapaszt nem kapta meg, az alperes nem tájékoztatta arról a lehetőségről, hogy az egészségügyi szolgálat engedélyezheti annak körleten belüli tartását.

A levelezéshez való joga is sérült, két alkalommal 48 órán belül nem kapta kézhez leveleit.

Sérelmezte a fogvatartás körülményeit, nevezetesen kérése ellenére 8-12 személyes zárkában helyezték el, olyan személyek közé, akik kifogásolható viselkedést, magatartást tanúsítottak.

Az alperes nem biztosította számára, hogy napi 1 órán keresztül a szabad levegőn tartózkodhasson, továbbá a biztonsági ellenőrzést összekötötte a szabad levegőn tartózkodással.

Nem tett érdemi lépést az alperes annak érdekében, hogy a számú összbüntetési ítélet időben összbüntetésbe legyen foglalva a számú ítélettel.

A 2005. májusában leadott jogosítványát csak 2005. szeptember 2. napján helyezte az alperes értéketébe.

A hozzátartozói által küldött pénzüsszegek későn kerültek jóváírásra, kimutatást a pénzügyeiről csak kérelmére kapott, a pénzügyi mozgást nem volt lehetősége követni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az alperes fogvatartása során a jogszabályi előírásoknak megfelelően jártak el.

Az elsőfokú bíróság - bizonyítási eljárás lefolytatását követően - kijavított ítéletével a felperes keresetét elutasította. Határozatának indokolásában az 1979. évi 11. tvr. és a 6/1996. (VII. 12.) IM rendeletre hivatkozással megállapította, hogy a felperes hozzátartozójának meglátogatására vonatkozó kérelem elintézése kapcsán személyhez fűződő jogot az alperes nem sértett, az engedélyt kiadta, a felperes a lehetőséggel nem élt. A jogszabály meghatározza az elítélt birtokában tartható tárgyak körét, ezek között a sebtapaszt nem szerepel. A Centrum vitamintabletta orvosi engedéllyel tartható az elítélt birtokában, azonban kizárólag eredeti csomagolásban. A Házi rend 4. számú melléklete tiltja, hogy csomagban pezsgőtablettát, gyógyszert, vitamint, tápszereket küldjenek be. Az alperes a felperes elhelyezése során betartotta a 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet 38-41. §-ában írtakat, arra nincs lehetőség, hogy az elítélt saját választása szerint kerüljön elhelyezésre. A telefonhasználatot kapcsolatos jogait nem korlátozták, a díjszabásról való tájékoztatás hiányát a felperes nem tudta bizonyítani.

A szabad levegőn való tartózkodás napi rendszerességgel biztosított volt a felperes részére, az nem jogszabálysértő, ha a biztonsági ellenőrzés a szabad levegőn való tartózkodás időtartama alatt történik.

A hivatalos levelek átadására vonatkozó átvételi könyv, a kimenő küldemények nyilvántartása, az ajánlott küldemények átadás-átvételére vonatkozó nyilvántartás adatai alapján nem állapított meg személyiségi jogsértést megalapozó alperesi mulasztást.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperes keresete szerinti marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az eljárás során beigazolódott az, hogy az alperes a M. Városi Bíróságtól 2005. július 20-án, továbbá a Megyei Bíróságtól 2005. május 10-én érkezett leveleit nem a törvényben meghatározott időben adta át részére, az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a reggeli séta körülményeit, a meghallgatott tanú előadása szerint ünnepnapok és hétvége kivételével reggelente történt a séta a biztonsági ellenőrzéssel egy időpontban, míg az alperes arra hivatkozott, hogy a biztonsági ellenőrzés és a séta nem egy időpontban történt, továbbá a séta nem reggel, hanem napközben volt.

2004. december hónapban a cunami áldozatainak szeretett volna pénzt küldeni, de ezt a kérését csak 2005. február vagy március hónapban teljesítették. A telefondíjjal kapcsolatos tájékoztatást nem kapta meg, nem felel meg a valóságnak az elszállításának körülményeire és a beteg hozzátartozó meglátogatására tett alperesi nyilatkozat. Az elszállítása olyan időpontban történt, amikor már nem volt lehetősége az idő rövidsége miatt a látogatási költségek fedezésére szolgáló pénzeszközök fölért rendelkezni.

Az elsőfokú eljárásban is hivatkozott arra, hogy bírósági tárgyalás anyagába kért betekintést és ez nem azonos a nevelési anyaga betekintése iránti kérelmével. Továbbra is hivatkozott arra, hogy a polgári perben képviselőjét ellátó hozzátartozóival a kapcsolattartást nem biztosították.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet indokai alapján történő helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a 6/1996. (VII. 12.) IM rendeletben meghatározott határidőn belül a felperes részére szóló küldeményeket kézbesítette, a tanúvallomás is megerősítette, hogy a szabad levegőn tartózkodás a jogszabályi előírásoknak megfelelően minden nap biztosítva volt, a biztonsági ellenőrzést a szabad levegőn tartózkodás időtartama alatt végezte. A letéti számlalapok igazolják, hogy a felperes rendelkezései szerint pénzeszközeit utalták. Tájékoztatás hiányában a felperes az újonnan telepített telefonrendszert nem is tudta volna használni, mert azt egyéni, fényképes azonosítóval ellátott, vonalkódos kártyával lehet csak működtetni, a rendszer video-felismerésen alapul, kizárólag az előzetesen engedélyezett telefonszámok hívását lehet végrehajtani. A Centrum tablettát a felperes egyedi engedéllyel magánál tarthatta, azonban a tabletta formátumú készítmények csomagban nem küldhetők be biztonsági okok miatt. Ezek a gyógyszerek az intézet boltjában megvásárolhatók. A beteg hozzátartozó meglátogatásának elmaradásával kapcsolatban felperes jogai nem sérültek, mert ő maga nyilatkozott úgy, hogy a BV által meghatározott feltételek szerint (kísérő személyzet, költségtérítés) nem kívánja igénybe venni az engedélyezett látogatást.

A felperes két alkalommal terjesztett elő irattanulmányozás iránti kérelmet, azonban ez mindkét alkalommal a Büntetés-végrehajtási Intézetben történt. A fogvatartott személy polgári perben meghatalmazott képviselője nem jogosult arra, hogy a büntetőeljárásban szereplő védő jogait gyakorolja.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt az alábbiak szerint alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg és abból helyes következtetések levonása mellett jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a felperes személyhez fűződő jogát nem sértette meg.

Az ítélet tábla azonban az elsőfokú bíróság ítéletét a tényállás tekintetében pontosítja, indokolása tekintetében kiegészíti.

A tényállás pontosítása körében rögzítendő, hogy a felperes nem a nevelési anyagba való betekintés engedélyezését, hanem 2005. augusztus 19-én a M. Városi Bíróság és számú irataiba, továbbá a K. Városi Bíróság és számú iratanyagba kért betekintést. Ezt a kérelmét a Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet 2005. augusztus 30-án elutasította.

2004. szeptember 13-án a M. Városi Bíróság előtt folyamatban lévő számú ügyirat tanulmányozásának engedélyezését kérte a felperes, melyet a ... Büntetés-végrehajtási Intézet 2004. szeptember 21-én elutasított.

Rögzíthető azonban, hogy a felperes iratbetekintésre irányuló kérelmét nem az alperes, hanem a Büntetés-végrehajtási Intézet utasította el.

A sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvben a felperes arra hivatkozott, hogy a M. Városi Bíróság sorszámú végzését a BV Intézet 2005. július 20. napján kapta meg, részére azonban csak július 26-án kézbesítették. A Megyei Bíróság számú végzését az alperes 2005. május 10. napján vette át, részére azonban jóval később kézbesítették. A 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet 85. § (1) bekezdése értelmében az elítélt által írt, illetve a részére érkezett levelet - ha a jogszabály másként nem rendelkezik - legkésőbb a második munkanapon továbbítani, illetve kézbesíteni kell.

Az elsőfokú eljárás iratanyagához 12/1. sorszám alatt csatolt kézbesítési ívek kivonatából az állapítható meg, hogy a M. Városi Bíróság 2005. július 12. napján kelt sorszámú végzés az alperesi intézetbe 2005. augusztus 25-én érkezett, a kézbesítési ívet a bíróság részére az alperes 2005. szeptember 2-án postázta.

A M. Városi Bíróság jogerősített sorszámú végzése 2005. július 20-án érkezett az alpereshez, a kézbesítési ívet 2005. augusztus 1-jén postázta a bíróság részére.

A Megyei Bíróság számú végzése 2005. május 10-én érkezett az alpereshez, a kézbesítési ívet 2005. május 12-én postázták a bíróság részére.

A kézbesítési ív alperes általi aláírásának időpontja kétséggel kívül pontosan nem állapítható meg, azonban az alpereshez történő beérkezés és a kézbesítési ív bíróság részére történő visszapostázása közötti rövid időtartamból az állapítható meg, hogy a kézbesítés a felperes részére szabályszerűen és határidőben megtörtént, érdeksérelem nem következett be.

A Ptk. 75. §-ának (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 76. §-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti - többek között - a magánszemélyek bármilyen hátrányos megkülönböztetése, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.

Törvényi rendelkezés alapján azonban a személyhez fűződő jogok korlátozhatók. A jogszabályi felhatalmazás alapján eljáró alperes intézkedései még abban az esetben sem alapoznak meg személyiségvédelmet, ha egyúttal a személyhez fűződő jogokat korlátozzák.

A felperes keresete alapján ezért azt kellett tisztázni, hogy az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben az alperes a jogszabályi előírásokat betartotta-e, történt-e részéről olyan jogszabálysértés, amely egyúttal a felperes emberi méltóságát is sértette.

Az elsőfokú bíróság ebben a körben a tényállást helyesen állapította meg, helyes következtetések levonása mellett jutott arra a döntésre, hogy a felperes személyhez fűződő jogát az alperes nem sértette meg, az erre vonatkozóan kifejtett jogi indokolásával az ítélet tábla is egyetért.

Mindezek miatt az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján - a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel - az alperes javára másodfokú perköltséget köteles fizetni, melynek összege meghatározásánál az ítélőtábla figyelemmel volt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (5) bekezdésében foglaltakra.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 5. § (1) bekezdésének b) pontjában és (2) bekezdésében foglaltak alapján állapította meg, melyet a (3) bekezdés értelmében a felperesi pervesztés miatt az állam visel, a (6) bekezdés értelmében intézkedett a kiutalás iránt.

D e b r e c e n, 2007. október 24. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró, Dr. Pataki Istvánné sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -